

Nr 22.

Ankom till riksdagens kansli den 8 mars 1927 kl. 1 e. m.

*Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om
höjning av tullen å tafflar och pianinon samt flyglar.*

(1:a avd.)

I en inom andra kammaren av herr *Eriksson* i Västbro m. fl. väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 159, har hemställts,

»att riksdagen ville besluta, att rubrikerna 1270 och 1271 i gällande tull-taxa skola erhålla följande ändrade lydelse:

1270	tafflar och pianinon, även begagnade	1 st. 250 kr.
1271	flyglar, även begagnade	1 » 350 »

Anmärkingar till nr 1270 och 1271.

1. Är spelapparat tulltaxeförordningen.»

Motionen avser en höjning av tullsatserna för ovannämnda rubriker i tulltaxan med respektive 100 och 150 kronor.

Beträffande de skäl, motionärerna anfört till stöd för sin hemställan, får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet.

*Framställ-
ningar till
utskottet.*

I särskilda till utskottet ingivna skrifter hava Aktiebolaget förenade piano- & orgelfabriker samt de däri sammanslutna företagen och 10 andra piano-fabriker hemställt, att utskottet måtte tillstyrka den föreliggande motionen. Framställningar i enahanda syfte hava jämväl inkommit från vissa arbetar-sammanslutningar.

Förstnämnda bolag har angivit de huvudsakliga skälen till den inhemska pianoindustriens försämrade läge vara dels tullskyddets minskning på grund av penningvärdets fall, dels den utländska massproduktionen av prisbilliga men kvalitativt lågt stående instrument, dels den väsentligt ökade skillnaden mellan arbetslönerna här och i konkurrerande främmande länder, till följd varav det ursprungligen tillfredsställande tullskyddet blivit otillräckligt, dels ock det förhållandet, att andra länder avsevärt höjt sina pianotullar, vilket kommit den utländska pianoindustrien att särskilt inrikta sin export på vårt land. Samma bolag har även framhållit, att den svenska industrien icke hade att dragas med amortering av några under kriget företagna utvidgningar eller nyanläggningar samt att man sökt nedbringa orga-

nisationskostnaderna och rationellt ordna produktion och försäljning. Detta oaktat hade någon utdelning på det nedlagda kapitalet icke förekommit efter år 1918, ej heller hade avskrivningar å fabriker och varulager kunnat i önskvärd utsträckning verkställas. Enda utvägen ur det bekymmersamma läget syntes ligga i en tullförhöjning på sätt i motionen föreslagits. Komme en sådan till stånd, hyste man på noggranna beräkningar grundade förhoppningar att genom en ökad omsättning kunna nedbringa tillverkningskostnaderna, och utfäste man sig till en härigenom möjliggjord prissänkning å instrumenten samt att efter någon tid bereda full sysselsättning åt sina arbetare.

Enligt för utskottet tillgängliga statistiska uppgifter uppgick importen av tafflar och pianon samt flyglar nedannämnda år till följande kvantiteter och värden:

Statistik.

År	Tafflar och pianon		Flyglar	
	Stycken	Kronor	Stycken	Kronor
1912	418	209,000	103	92,700
1913	418	209,000	115	103,500
1914	238	118,628	71	97,295
1923	3,701	2,944,976	348	612,489
1924	2,606	2,211,406	298	593,689
1925	2,585	2,331,104	315	650,959
1926 (preliminära uppgifter).....	2,120	1,914,815	300	605,044

Enligt kommerskollegii berättelser om rikets industri har den svenska tillverkningen av pianon och flyglar under nedannämnda år uppgått till följande värden:

År	Kronor
1913	1,989,035
1914	1,743,276
1923	3,156,725
1924	3,593,288
1925	3,855,990

Av ovanstående siffror framgår, att, under det medeltalet för tillverkningsvärdena stegrats från 1,866,155 kronor åren 1913—1914 till 3,535,334 kronor åren 1923—1925 eller med omkring 89 procent, medeltalet för importvärdena stigit från 264,212 kronor åren 1913—1914 till 3,114,874 kronor åren 1923—1925 eller med nära 11 gånger det förra beloppet. Importvärdet har, från att hava utgjort 14 procent av det inhemska tillverkningsvärdet, stigit till 88 procent av nämnda värde.

Den av pianoindustrien lämnade redogörelsen för grundorsakerna till den — enligt vad ovan angivna siffror giva vid handen — inträdda förskjutningen till förmån för den utländska produktionen utgår i stort sett från enahanda synpunkter, som anlagts i de framställningar om ökat tullskydd, vilka representanter för åtskilliga andra industrier tid efter annan gjort hos

Utskottets
yttrande.

Kungl. Maj:t eller riksdagen, men vilka ansetts åtminstone för närvarande icke böra föranleda någon rubbning av nu gällande tullar. Vid sådant förhållande och då det tullskydd, den inhemska pianoindustrien åtnjuter, måste anses vara ganska avsevärt i förhållande till såväl de importerade instrumentens värde som ock det skydd, som tillgodokommer ett flertal andra tullskyddade industrier, har utskottet ansett sig sakna tillräckliga skäl att nu föreslå någon ändring i tullsatserna för en sådan enstaka tullskyddad industri, som här är i fråga.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att förevarande motion II:159 av herr Eriksson i Västbro m. fl., om höjning av tullen å tafflar och pianon samt flyglar, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 8 mars 1927.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Johan Nilsson i Kristianstad, Wohlin*, Boman, Björnsson, Schlyter, Johansson i Arkösund, Bengtsson i Kullen, Nylander*, Björklund, Wahlmark*, Lithander*, Israel Holmgren*, Olsson i Gävle, Granath, Ljunggren, Nilsson i Hörby*, Johansson i Krogstorp och Werner.

* Icke närvarit vid justeringen av betänkandet.

Reservation

av herrar *Nylander* och *Lithander*, vilka yrkat bifall till motionen.